

Rolul tatălui la nașterea bebelușului

The father's role in the birth of the baby

**Daniela Stan¹,
Mihai Mitran²**

1. Moașă licențiată,
Spitalul Clinic
de Obstetrică-Ginecologie
„Prof. Dr. Panait Sirbu”
București,
șef Comisie Națională
OAMGMAMR,
specialitatea Moașe,
vicepreședinte OAMGMAMR -
Filiala București
2. Medic primar OG,
asistent universitar,
doctor în Științe Medicale,
Spitalul Clinic
de Obstetrică-Ginecologie
„Prof. Dr. Panait Sirbu”
București

Correspondență:
Daniela Stan
e-mail: daniela_stan07@
yahoo.com

Abstract

The idea that pregnancy and childbirth are processes, during which the mother has to manage on her own, is completely wrong. Various studies prove that the partner's affection and his presence beside the pregnant woman are factors which positively influence the birth. The times when the father was restlessly striding along the hospital hallway or stood outside smoking cigarette after cigarette are gone. The cigarette must be put off, all forces gathered together and the father has to assist the pregnant mother. At present some hospitals allow the fathers to be present at the moment of birth. "The fathers are much more than merely the second adult in the household". The involved fathers have a positive contribution to the welfare of their children, which no other person within the family can have. The fathers have a direct impact upon their children's welfare.

Keywords: father, mother, birth, baby

Rezumat

Ideea conform căreia sarcina și nașterea sunt procese în cadrul cărora mama trebuie să se descurce singură este complet eronată. De aceea, studiile demonstrează că afecțiunea partenerului și prezența acestuia alături de gravidă sunt factori care influențează în mod pozitiv nașterea. Perioada în care tatăl stătea pe hol nerăbdător sau afară fumând s-a schimbat. Țigara trebuie stinsă, forțele adunate și tăticul trebuie să treacă alături de mămică. În prezent, unele spitale permit tăticilor să fie prezenți în momentul nașterii. Tații sunt mult mai mult decât doar „cel de-al doilea adult” în casă. Tații implicați aduc beneficii pozitive asupra copiilor lor, ceea ce nu poate aduce nici o altă persoană prezentă într-o familie. Tații au un impact direct asupra bunăstării copiilor lor.

Cuvinte-cheie: rol, tată, mamă, naștere, bebeluș

Ați aflat că veți fi tătic! Felicitări! Cu siguranță, avalanșa de întrebări și incertitudini este la cote maxime. Nelămuriri cu privire la schimbatul scutecului, nopțile albe, partenera indispusă sau participarea la naștere? Informații multe, păreri pro și contra.

Este demonstrat faptul că prezența tatălui în viața copilului are un impact major, dar cum rămâne cu prezența tatălui în sala de nașteri?

Momentul nașterii este o ecuație necunoscută atât pentru mamă, dacă este la prima naștere, cât și pentru tată.

Dezbateri pe această temă există, există cupluri care hotărăsc ca în momentul nașterii tatăl să fie prezent, dar această decizie aparține în totalitate cuplului.

Dacă tatăl consideră că este pregătit să ia parte activ la fenomenul nașterii, iar partenera nu se simte inhibată de prezența lui în sala de nașteri, nu există nici un motiv real pentru ca aceasta să nu se concretizeze. Studiile arată că prezența și sprijinul tatălui în timpul travaliului și al nașterii sunt importante pentru succesul mamei în a avea o naștere naturală, normală. Este o combinație de elemente din mediul fizic (spital, moașă, doctor) cu care mama ia contact și elementele emoționale pe care le experimentează, iar în momentul în care toate acestea produc echilibru și mama se simte în siguranță, în liniște, se poate vorbi despre o naștere în condiții optime. De aceea, multe mămici doresc sprijinul partenerului în astfel de momente sau, mai nou, sprijinul

unei persoane specializate, în timpul sarcinii, al nașterii și în primele săptămâni după naștere.

Răbdarea, toleranța și timpul sunt cele trei elemente care vor defini perioada imediată după naștere. Rolul tăticului înainte și după naștere este primordial: conform studiilor efectuate, s-a demonstrat că în momentul în care părintele interacționează cu copilul, sistemul limbic, partea emoțională din creier, rezonază și se ajustează reciproc. Astfel că dragostea față de cel mic este o interacțiune complexă de biochimie și comportament, dragoste care se va răsfrânge și asupra mamei, dacă există sprijin, armonie și echilibru.

Cel mai important lucru pe care puteți să îl faceți este să petreceți cât mai mult timp cu nou-născutul. Cercetările au demonstrat că legătura maternă și paternă este extrem de importantă încă din primele zile de viață, situație testată și demonstrată. Cu cât vă petreceți mai mult timp împreună, cu atât veți avea un copil cu o creștere armonioasă și echilibrată. Tineți minte, nu cantitatea contează, ci calitatea timpului petrecut cu copilul dumneavoastră!

Știați că bebelușii pot distinge între vocile părinților și cele ale persoanelor străine încă de la săptămâna 30 de sarcină? S-a demonstrat, de asemenea, că dacă tatăl vorbește cu bebelușul pe perioada sarcinii, acesta va recunoaște ulterior vocea tatălui, astfel că pentru stabilirea conexiunii între cei doi, partenerul poate să-i cânte, să-i vorbească, să-și alinte puilul, nu doar în momentele când

este morocănos. O legătură care se poate stabili între cei doi este implicarea tatălui în masajul nou-născutului, atât de benefic pentru calmarea colicilor, ajutând la respirație, eliminând tensiunea.

Cereți ajutor și nu adoptați rolul de mamă-eroină, în sensul că le puteți face pe toate. Odată cu venirea bebelușului, tatăl este pe locul al doilea - centrul universului, atenția și afecțiunea mamei vor fi redirecționate către noul membru al familiei. Ajutați-l pe partener să intre în noul rol: de multe ori vrea să ajute, dar nu știe ce are de făcut, ce ar fi benefic pentru dumneavoastră și nou-născut. Rolul tatălui este foarte diferit de cel al mamei, dar este esențial pentru o viață de familie echilibrată.

Este nevoie de doi oameni pentru a crea un copil și este nevoie de doi oameni pentru a crește un copil. Tatăl nu trebuie exclus de mama care este prea concentrată asupra bebelușului, nici nu ar trebui să se autoexcludă spunându-și că va face mai mult ca tată ceva mai târziu.

Chiar dacă se recunoaște ca tată în momentul în care își ia prima dată copilul în brațe, rolul fizic de dinainte de naștere al tatălui în devenire rămâne crucial - într-o asemenea măsură, încât experții spun că un tată care nu vine și el la consultații și ecografii, nu pune întrebări despre evoluția sarcinii sau continuă să se poarte ca și cum nu s-ar întâmpla nimic transmite fără să-și dea seama semne îngrijorătoare privind viitoarea sa relație cu copilul lui. Prezența tatălui la cursurile prenatale este un început bun. Când devine tată, un bărbat trebuie să accepte că relația sa cu partenera se va schimba, că trebuie și el să se schimbe și că statutul partenerei lui este de asemenea schimbat.

Partenera lui nu mai este doar iubirea vieții lui - acum este mămică. Mulți bărbați cred că aceasta este schimbarea cu care le este cel mai greu să se obișnuiască, dar trebuie să se adapteze la noua realitate! Iubirea și sexul nu se schimbă, dar când soțul și soția sau membrii cuplului devin părinți, relația lor capătă o nouă dinamică. Problema prezenței tatălui la naștere nu este întotdeauna așa de simplă precum pare:

■ Unii o consideră ca fiind o experiență pozitivă și un câștig pentru tată, pentru partenera lui (cu care împarte experiența nașterii și căreia îi oferă susținere), precum și pentru copil.

■ Alții o văd ca pe un lucru pe care tații nu trebuie forțați să-l facă dacă nu doresc.

A-l face să se simtă vinovat dacă refuză sau a-l forța să fie prezent nu numai că nu ajută la nimic, dar probabil îl va duce la resentimentul și jenă, care dăunează relațiilor din familie. Să ne amintim că fiecărui individ trebuie să-i fie respectată libertatea.

Dacă este prezent la naștere, trebuie să fie urmare a dorinței lui. Participarea matură la naștere îi va permite să simtă la maximum momentul magic în care se naște copilul lui și să aducă pe lume copilul împreună cu partenera lui. Sentimentele paterne se vor dezvolta pe parcurs.

Dacă totuși partenerul dumneavoastră refuză să participe la naștere, nu vă îngrijorați. Sentimentele lui paterne vor veni pe parcurs. Depinde de dumneavoastră să-i acordați timp și spațiu pentru a-și asuma rolul de tată, să-l lăsați să aibă grijă de copil și să nu încercați să faceți

FOTO: SHUTTERSTOCK

lucrurile în locul lui folosind scuza că el este neîndemânic sau că el nu face lucrurile bine. Până la urmă, toți învățăm exersând.

Lăsați-l să încerce marea cu degetul! Chiar dacă nu pare a fi un expert, va învăța să fie tată luându-și treptat rolul în primire, deci nu vă îngrijorați! Bebelușul dumneavoastră va aprecia îmbrățișările, biberoanele și schimbarea scutețelor primite de la tătucul lui. Iubirea și tandrețea pe care le dăruiește tatăl copilului sunt cele mai importante.

Mamele cu experiență au tendința să observe acele prime gădilături subtile - numite și „trezire la viață” - mai devreme decât femeile care sunt mame pentru prima dată.

Să pleci de la două celule care devin una și să ajungi în câteva luni la o ființă completă este un lucru uluitor, plin de admirație și miraculos.

O sarcină este pentru toți cei implicați o provocare, o aventură și o trăire foarte intensă. ■

Bibliografie

1. Journal of perinatal education 2007-2010.
<http://www.ingentaconnect.com/content/springer/jpe>
2. Wiessinger D, West D, Pitman T. The womanly art of breastfeeding. La Leche League International, 8th Ed, 2010.
3. <http://www.attachmentparenting.com/>; <http://www.attachmentparenting.ro>